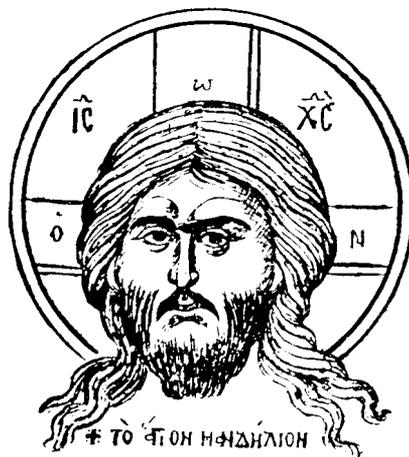

+

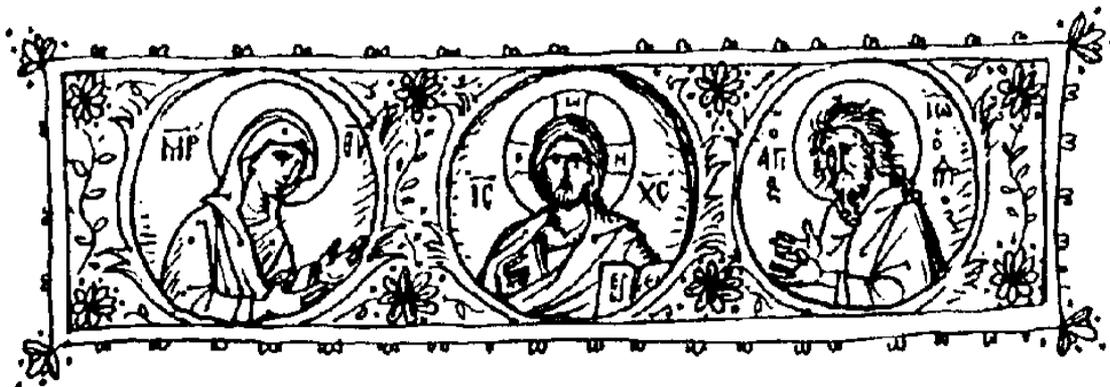
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

(έορταζομένου τῆ 11ῃ Ἰουνίου)

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* 2011 *

Τῆς ΙΑ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχους Ϛ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος. α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας, μάρτυς Ζαφείριε,
ἀκλόνητος ἐδείχθης, καὶ στερόδος θεολόγος,
αἰσχύνας θεοσόφως τοὺς ἀσεβεῖς, τοὺς μέγਾਲως βιάζοντας,
σὲ ἐξομόσαι καὶ Ἄγαρ σκοτοειδοῦς,
λατρευτὴν πιστὸν γενέσθαι σε.

Ὁρθοδοξίας τὸ γάλα, πίων μακάριε,
καὶ ἐν τῷ Ὁρει Ἄθω, διδαχθεὶς τὰ πρακτέα,
οὐδόλως ἐσαλεύθης ἐξ ἀπειλῶν, καὶ πολλῶν ὑποσχέσεων,
ἐκ τῶν θελόντων ἐλκύσαι σε δυσσεβῶς,
πρὸς Μωάμεθ τὴν ἀπώλειαν.

Οὔτε νεότητος κάλλη, οὐδὲ προσπάθεια,
πρὸς ἡδονὰς τοῦ βίου,
νεομάρτυς Κυρίου, ἐξίσχυσαν πλανῆσαι καὶ εἰς βυθόν,
ἀσεβείας κατάξαι σε,
ἀλλ' ὡς ἀφροὶ διελύθησαν ἀσεβῶν,
αἱ παγίδες καὶ τὰ ἔνεδρα.

Τῆς παρανοίας Μωάμεθ, πλάνην ἐξήλεγξας,

ἐνώπιον τυράννων,
τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει,
Ζαφείριε τρισμάκαρ, καὶ τοῦ Χριστοῦ,
εὐθαρσῶς τὴν θεότητα, ὁμολογήσας ἐτμήθης τὴν κεφαλὴν,
εἰληφῶς στέφος τὸ ἄφθαρτον.

Ἑμισελήνου τὸ σκότος, Μάρτυς διέφυγες,
υἱὸς φωτὸς ὑπάρχων,
ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων,
Ζαφείριε θεόφρον, μόνος φανείς, τοῦ Κυρίου ὑπέρμαχος,
ἐξ ὁμηλικῶν τὴν πίστιν δυναστικῶς,
ἀρνηθέντων φεῦ! σωτήριον.

Τῶν ἀθλητῶν τοῦ Δεσπότη, χοροὺς κατηύφρανας,
Ζαφείριε τελέσας,
ἀνδρικῶς τὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν ἐνέβαλέ σε,
ὁ τῶν ψυχῶν, προκαλῶν τὴν ἀπώλειαν,
μεγαλοφώνως κηρύξας τοῦ Ἰησοῦ,
πρὸ τυράννων τὴν θεότητα.

Δόξα. Ἦχος πλ.β'.

Ὁρθοδοξίας τοῖς δόγμασιν ἐκ βρέφους συντραφεῖς, καὶ τὴν
εὐσέβειαν ἐν τῷ Ἄθωνι εὐλαβῶς ἐνδυναμώσας, οὐκ ἐδειλίασας
μεγαλοφώνως κηρύξαι Χριστοῦ τὴν θεότητα, πρὸ τῶν ἀθέων
ἀγαρηνῶν. Ὅθεν τοῦ ψευδοπροφήτου τὴν πλάνην ἀνδρείως
ἀπελέγξας, καὶ τῶν ὑπεσχημένων σοι ἀπολαύσεων γενναιοφρόνως
καταφρονήσας, τὸ ἄφθαρτον στέφος ἀπέιληφας τῶν μαρτύρων,
Ζαφείριε θεομακάριστε. Ὅθεν τῷ Κυρίῳ διὰ παντὸς παριστάμενος, μὴ
παύση πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ψυχοχαρμόσουν
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμόηχον (ἢ τῆς προηγηθείσης ἐορτῆς).

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἴσοδος. Φῶς ἰαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τὰ μαρτυρικὰ ἀναγνώσματα.**

**Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 43, 9-14)**

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουσὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ Παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 3, 1-9)**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας

προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Υἱὸς φωτὸς καὶ ἡμέρας ὑπάρχων, Ζαφείριε χριστόψυχε, τὸ σκότος διέλυσας τῆς Ἄγαρ, καὶ μὴ δειλιάσας τῶν τυράννων τὰς

βασάνους, οὐδὲ ταῖς αὐτῶν ψυχοφθόροις κολακείαις ὑπαχθεῖς, γενναίως τοῦ Κυρίου τὴν θεότητα ὠμολόγησας, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐθελούσιος τεθανάτωσαι. Διὸ σὺν τῷ χορῷ τῶν ἐνδόξων Νεομαρτύρων ἐπαξίως συνταχθεῖς, πρέσβευε δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῇ γονικῇ εὐσεβείᾳ ἐρρίζωμένος, ταύτην κατεπότισας φιλοθέως, ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος μακάριε Ζαφείριε. Ὅθεν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πρὸ τῶν ἀθέων τυράννων, ὠμολόγησας μεγαλοφώνως, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ τὴν θεότητα, καὶ μυκτηρίσας τὴν πλάνην τοῦ ψευδοπροφήτου, θύμα γέγονας τῆς Ὁρθοδοξίας. Διὸ δώρησαι καὶ ἡμῖν, εὐλαβῶς πολιτεύεσθαι καὶ μὴ ὑπέικειν τοῦ πειρασμοῦ ταῖς ψυχοφθόροις ὑποσχέσεσι.

Ἦχος γ'.

Τοῦ σταυροῦ ἀγαπήσας τὴν μαρτυρικὴν ὁδόν, συνόμιλος γέγονας Ζαφείριε, τῶν προτέρων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων. Τῆς ἀληθείας γὰρ τὸ φῶς ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἄσβεστον, ἀνδρικῶς ἠρνήσω τῶν ἀγαρηνῶν τὰς θωπείας. Διὸ ὡς πρόβατον ἄκακον παραδοθεῖς ταῖς βασάνοις, ἄφθαρτον εἵληφας τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας, καὶ πρεσβεύεις διηνεκῶς τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἦχος δ'.

Νεανικὴν ἔχων τὴν ἡλικίαν, γεροντικὴν ἐπλούτεις τὴν σύνεσιν, προκρίνας θεοσόφως τῶν προσκαίρων τὰ μένοντα αἰωνίως. Διὸ πᾶσαν ἠδυπάθειαν τῆς σκοτομόρφου Ἄγαρ ἀρνησάμενος, τοῦ μαρτυρίου ἐβάδισας τὸν δρόμον γενναιοφρόνως, Ζαφείριε ἀξιοθαύμαστε, Χριστὸν ὁμολογήσας τέλειον Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, Ὄν καθικέτευε νεομάρτυς, ὑπὲρ τῶν χαρμοσύνως καταγεραιόντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Τοῦ νοητοῦ ἡλίου τῷ φωτὶ περιλαμπόμενος, τῆς ἐλλιποφώτου ἡμισελήνου τὴν σκοτώδη πλάνην ἀπεστράφης, καταμυκτηρίσας θεοσόφως τῶν ἀγαρηνῶν τὴν ἀσέβειαν. Διὸ Χριστῷ ὠλοκαυτώθης Ζαφείριε, ὡς σφάγιον θεόδεκτον καὶ ἄμωμον, καὶ ἀπολαύεις ἀλήκτως, τοῦ φωτομόρφου Προσώπου τοῦ Δεσπότη, Ὅν καθικέτευε νεομάρτυς γενναιόψυχε, καὶ ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῦ φωτὸς Αὐτοῦ μικράν τινα ἀπόμοιραν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον (ἡ τῆς ἑορτῆς).

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρῶραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῆς Βασιλείας Χριστοῦ, ἔνδοξε σάπφειρε Ζαφείριε πάμφωτε, ὁ Ἄγαρ σκοτώδη πλάνην, ὁμολογία στερόρᾳ, διαλύσας ὥσπερ τι νεφύδριον· τὴν πίστιν ὀρθόδοξον, ἔχων ὄπλον ἀήττητον, ψευδοπροφήτου, τὰ μυθώδη ληρήματα, γενναιότατα, πρὸ τυράννων ἀνέτρεψας. Ὅθεν τῷ μαρτυρίῳ σου, μέγਾਲως ἐδόξασας, τὸν ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα, φιλανθρωπότατον Κύριον, Ὅν θείαις πρεσβείαις, καθικέτευε δοθῆναι ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις ᾧ νεομάρτυς Χριστοῦ, ὁ νέοις χρόνοις ἰσοστάσιος μάρτυσιν, ἀρχαίοις φανεῖς καὶ τούτων, ἐκμιμηθεὶς τὴν ὁρμὴν, κατὰ διαβόλου τοῦ ἀλάστορος, Ζαφείριε ἔνδοξε, ἀθλητὰ γενναιότατε, ὁ τοῦ Κυρίου, ἀνδρικῶς τὴν θεότητα, καὶ τὴν σάρκωσιν, τὴν Αὐτοῦ θείαις λόγοις σου, πρὸ τῶν ὑποβαλόντων σε, βασάνοις ὠμότατα, ὁμολογήσας

καὶ πλάνην, καταφρονήσας τὴν ἄθεον, πλουτῶν θείαν χάριν, Παρακλήτου ἐν ψυχῇ σου, κατασκηνώσαντος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς ἀύλαις αὐτοῦ ἐξανθήσει.

Χαίροις ὁ δι' ἀγάπην Χριστοῦ, ὑπερφρονήσας θαυμαστῶς τῆς νεότητος, καὶ πάντα τερπνὰ τοῦ βίου, ὥσπερ μὴ ὄντα λιπῶν, καὶ ζωῆς μελλούσης θεῖα θέλγητρα, ὀρῶν ἐν καρδίᾳ σου, καρτερῶς πρὸς μαρτύριον, πίστει χωρήσας, νεομάρτυς Ζαφείριε, καὶ κατήσχυνας, τὸν τῆς πλάνης γεννήτορα. Ὅθεν τὴν σὴν πανήγυριν, τελοῦντες εὐφρόσυνον, αἶνον χαρᾶς τῷ Κυρίῳ, πλήθη πιστῶν ἀναμέλπομεν, αἰτοῦντες δοθῆναι, καὶ ἡμῖν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ.δ'.

Τῷ τοῦ παμφώτου ἡλίου Χριστοῦ, τὰς ἐλλάμψεις νηπιόθεν δεξάμενος Ζαφείριε, τὴν ἐρεβώδη πλάνην τῶν ἀγαρηνῶν ἐμυκτήρισας, ὁμολογίας τε καὶ μαρτυρίου τὸ στέφος, ἐκ πολλῶν ὀμηλικῶν σὺ μόνος ἀξιωθείς. Ὅθεν τῆς ἀσαλεύτου Βασιλείας τοῦ Θεοῦ πολίτης γενόμενος, καὶ τὸ ὑπέρκαλλον κάλλος τοῦ Δεσπότης διηνεκῶς καθορῶν, πρέσβευε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα, νεομάρτυς ὡς φιλάδελφος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμώηχον (ἢ τῆς ἐορτῆς).

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐν τῇ πίστεως πέτρα ἐδρασθεῖς γενναιότατα,
πλάνην ἐμυκτήρισας Ἄγαρ,

νεομάρτυς Ζαφείριε·
νεότητος τὸ ἄνθος παριδῶν,
τὸ αἷμά σου προσήνεγκας Θεῶ·
ὄθεν στέφει ἐκοσμήθης ἐν οὐρανοῖς,
ὡς ἀθλητῆς χριστόψυχος.
Δόξα τῷ σὲ καλέσαντι Θεῶ,
δόξα τῷ σὲ δυναμώσαντι,
δόξα τῷ δεδωκότι σε ἡμῖν,
μεσίτην ἀκαταίσχυντον

Θεοτοκίον (ἢ τῆς ἑορτῆς).

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ·
ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν,
βαστάσασα τὸν Κτίστην σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί·
δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ·
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τὴν πάγχρυσον σειράν, τῶν ἁγίων Μαρτύρων, ἐστόλισας
φαιδρῶς, τῇ σεπτῇ σου ἀθλήσει, Ζαφείριε χριστόψυχε, διελέγξας
σοφώτατα, πλάνην ἄθεον, ψευδοπροφήτου Μωάμεθ, καὶ θεότητα,
ἀνακηρύξας Κυρίου, τοῦ πλάσαντος τὰ σύμπαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον (ἢ τῆς ἑορτῆς).

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πίστιν ἐκράτησας, Ὁρθοδοξίας στερόρως, γενναίως ἀπέρριψας, τῶν ἀσεβῶν τὰς τιμάς, Ζαφείρε ἔνδοξε· τρέχων δὲ πρὸς τὸ στέφος, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, εἴληφας τοῦτο τέλος, ἐκμηθεὶς σου τὴν κάραν, πρεσβεύων τῷ Δεσπότη Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον (ἢ τῆς ἐορτῆς).

Ἀγνή παναμώμητε, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ μόνη τὸν ἄχρονον, Υἱὸν καὶ Λόγον Θεοῦ, ἐν χρόνῳ κυήσασα, τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, καὶ σεπτοῖς Πατριάρχαις, Μάρτυσι καὶ Ὁσίοις, καὶ Προφήταις δυσώπει, δωρήσασθαι ἡμῖν ἰλασμόν, καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ Δεσπότη βαδίσας ὁδὸν σταυροῦ, ὡσπερ ἔλαφος ἔδραμες πρὸς πηγὰς, παμμάκαρ Ζαφείριε, παριδὼν τῆς νεότητος, καὶ αἰσθήσεων κάλλος, τῷ χρόνῳ φθειρόμενον, ἵνα τύχης μαρτύρων, τὸ κλέος τὸ ἄφθιτον. Ὅθεν διελέγξας, τὴν ἀσέβειαν Ἄγαρ, Τριάδος ἐκήρυξας, ἀνδρικῶς τὴν θεότητα, διὸ θάνατον εἴληφας, καὶ νῦν συμβασιλεύων Χριστῷ, τῶν πταισμάτων αἴτησαι τὴν ἄφεσιν, τῶν ἀνυμνούντων ἐκ πόθου, τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον (ἢ τῆς ἐορτῆς).

Ἐλεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων καὶ πάσης κακώσεως, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν,

καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου· Ἐκ νεότητός μου.

Προκείμενον· Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος· Πεφτυεμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς ἀύλαις αὐτοῦ ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, μαρτυρικόν(τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῳ τοῦ ἀγ.Γεωργίου)

Ὁ Ν' ψαλμός, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Μάρτυρός σου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον μὴ ἀρνησάμενος, τῆς δυσσεβείας τὸ σκότος διήλεγξας, Ζαφείριε μακάριε. Ὅθεν ἀγαρηνῶν τὰς ὑποσχέσεις βδελυξάμενος, καὶ πάντων καταφρονήσας τῶν ἡδέων τοῦ βίου, σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου ἀνδρειοφρόνως προετίμησας. Διὸ σὺν τῷ χορῷ τῶν Νεομαρτύρων παριστάμενος, μνήσθητι τῶν τιμώντων, τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

"Ἄισω σε, Ζαφείριε, σάπφειρον τοῦ Κυρίου. Ἀ(θανάσιος)".

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἄισμάτων τῇ σάλπιγγι, ἀνακηρύττομεν σήμερον, Ζαφείριε ἔνδοξε, σὴν θείαν ἄθλησιν, ἣν ἐτέλεσας, νεότητος ἐν ἄνθει, τῆς Ἁγαρ δυσσέβειαν, ἐλέγξας ἄριστα.

Σὺ μόνος διέμεινας, ἐξ ὁμηλικῶν ἀκλόνητος, τὴν πίστιν Ζαφείριε, καὶ οὐκ ἐξώμοσας, ὅτε βάρβαροι, ἠπείλων σε βασάνοις, καὶ στέφος ἀπειλήφας, τῆς μαρτυρίας σου.

Ὡραῖος τῷ σώματι, τὴν δὲ ψυχὴν ὠραιότερος, ἐφάνης Ζαφείριε, Ὁρθοδοξίαν στερόρως, καὶ τὴν σάρκωσιν, κηρύξας τοῦ Δεσπότη, Μωάμεθ μυθεύματα, δείξας ψυχώλεθρα.

Θεοτοκίον

Σοῦ Ὅρος Ζαφείριος, Μῆτερ τὸ Ἅγιον ᾤκησεν, ἐν ᾧ τὴν σωτήριον, πίστιν ἐπηύξησεν, καὶ ἐκήρυξεν, ταύτην πρὸ ἀσεβούντων, Υἱοῦ σου γενόμενος, μάρτυς θεόστεπτος.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἧ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ωιδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐν βάθει καρδίας σου φυλάξας, τὴν πίστιν ὡς μέγαν θησαυρόν, οὐδόλως ἐδειλίασας, Ζαφείριε μαρτύρια, ἀλλὰ προθύμως ἔδραμες, ἀποτμηθεὶς θείαν κάραν σου.

Ζωῆς τῆς παρούσης ἀπολαύσεις, καὶ πᾶσαν τρυφήν καὶ ἡδονήν, Ζαφείριε παρέβλεψας, καὶ μόνον ἐπεπόθησας, τὴν τοῦ Κυρίου ἔνωσιν, τυθεὶς ὡς πρόβατον ἄμωμον.

Ἀνδρείως μισήσας τῶν τυράννων, τρυφὰς καὶ ἀπόλαυσιν σαρκός, εὖρες τὴν ἐπουράνιον, καὶ ἄληκτον ἀπόλαυσιν, ἔνθα πάντες οἱ Ἅγιοι, κατασκηνοῦσι Ζαφείριε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς με Δεσπότη κληρονόμον, Πανάμωμε δεῖξον καὶ υἱόν, ἡμέρας ταῖς πρεσβείαις σου, ὅτι ὅλος τετύφλωμαι, καὶ οὐχ ὄρῳ τὸν Κύριον, τὸν ποθητὸν καὶ ἐράσμιον.

Καταβασία. Τῆς ἐορτῆς ἡ Τοῦς σοῦς ὑμνολόγους.

Κάθισμα .᾿Ηχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἀρχαίων Μαρτύρων ζῆλον τὸν ἔνθεον, μιμηθεῖς εὖρες δόξαν τούτων ἰσότιμον, ὑπομείνας καρτερῶς ἅπασαν βάσανον, καὶ ἐλέγξας ἀνδρικῶς, πλάνην Ἄγαρ σκοτεινὴν, διὸ τμηθεῖς σου τὴν κάραν, συμβασιλεύεις Κυρίῳ, δι' Ὅν ἠγώνισαι Ζαφείριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον (ἡ τῆς ἐορτῆς).

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωιδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἔχων δυναμοῦσάν σε μυστικῶς, τὴν τοῦ Παρακλήτου ἐνίσχυσιν, ὡς θεολόγος, ἀνεκήρυξας Χριστόν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, τέλειον κατ' ἄμφω Ζαφείριε.

Ἰχνεσιν ἐπόμενος παλαιῶν, τῶν Χριστοῦ Μαρτύρων Ζαφείριε, οὐκ ἐξηρνήσω, τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ, ἀλλὰ στερόρως ἐβάδισας, πρὸς ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα.

Ῥῆτῳ ἀνεδείχθης νικητικός, καὶ παρ' ἡλικίαν θαυμάσιος, πλάνην τῆς Ἄγαρ, διελέγξας ἀνδρικῶς, Ζαφείριε καὶ εἴληφας, στέφος ἐκ Κυρίου ἀμάραντον.

Θεοτοκίον

Ἰασαί μου τραύματα τῆς ψυχῆς, ἅπερ Παναγία ὁ ἄθλιος, ἀπροσεξία, προεξένησα καὶ νῦν, πρὸς θάνατον αἰώνιον, ἔλκουσι καὶ κόλασιν ἄμετρον.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἡ Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ωιδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐλεύθερον ἔχων σου, τὸ φρόνημα Ζαφείριε, οὐ ταῖς κολακείαις ὑπετάγης, δι' ὧν τὰ τέκνα, τῆς Ἄγαρ ᾤοντο, φέρειν εἰς τὸ φρόνημα αὐτῶν, ἀλλὰ κατησχύνθησαν, σὲ εὐρόντες στερέμνιον.

Σταυρὸν ἐπεπόθησας, Χριστοῦ ἄραι Ζαφείριε, ὅθεν ὥσπερ ἔλαφος πρὸς ὕδωρ, ἔδραμες πάντα, ὑπεριδῶν τὰ φθαρτά, καὶ θεολογήσας ἀνδρικῶς, ἀσεβῶν ἐφίμωσας, τὰ ἀπύλωτα στόματα.

Ἀγάπη πυρούμενος, τοῦ Ἰησοῦ Ζαφείριε, ἔκραζες ὡς Παῦλος πρὸς Ῥωμαίους· οὐδὲν ἰσχύσει, τοῦ ἀποσπάσαι με, ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον αὐξήσιν, προκαλέσει σωτήριοι.

Θεοτοκίον

Παθῶν με ἐκύκλωσεν, ἡ ἄβυσσος Θεόνυμφε, καὶ καταβιβάσαι ἀπειλεῖ με, πρὸς ἀπωλείας, βάθος ἐξώτερον· ὅθεν δυσωπῶ σε ἐκ ψυχῆς, πρόφθασον καὶ σῶσόν με, μητρικαῖς ἰκεσίαις σου.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ωιδὴ Ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Φωτὸς υἱὸς ὧν Ζαφείριε, τὸ σκότος ἀσεβείας διέλυσας, τῷ μαρτυρίῳ σου, λαμπροφανῶς τὴν θεότητα, κηρύξας τῆς Τριάδος, τῆς στηριξάσης σε.

Ἐν μέσῳ λύκων ὡς πρόβατον, εὐρέθης νεομάρτυς Ζαφείριε, ἐκπιεζόντων σε, ἀπαρνηθῆναι τὸν Κύριον, ἀλλ' ἔστης ὥσπερ πύργος ἀκαταμάχητος.

Ἰδὼν ἐχθροῦ παγιδεύματα, διήλθες ταῦτα μάρτυς Ζαφείριε,
Χριστοῦ τῇ χάριτι, μηδὲν παθὼν ἀλλὰ ἔμεινας, τῇ πίστει τῇ πατρῶα, ἦν
ὠμολόγησας.

Θεοτοκίον

Ῥητόρων πλάνης διέλυσε, φληνάφους ῥήσεις Κόρη Ζαφείριος,
καὶ σὲ ἐκήρυξε, Λόγου Θεοῦ τὴν γεννήτριαν, καὶ πρέσβειραν τοῦ
κόσμου, τὴν ἀκαταίσχυντον.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἣ Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Στερωθεὶς ἐπὶ τῆς πίστεως πέτραν,
παραμονῇ σου ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω,
γενναίως ἐκαρτέρησας τυράννων ἀπειλάς,
καὶ Μωάμεθ ἤλεγξας τὴν σκοτώδη θρησκείαν,
ὅθεν ὥσπερ πρόβατον, καθαρὸν τοῦ Δεσπότου,
ἐθυσιάσθης καὶ στεφανωθείς,
ἐν Παραδείσῳ, εὐφραίνῃ Ζαφείριε.

Ὁ Οἶκος

Οὐ πολυχρόνιον ἐστὶ τίμιον ἅπαν γῆρας,
ἀλλ' ἡλικία στολισμὸν ἔχουσα σωφροσύνην,
διὸ νεότητι σφυζούση καὶ ἀκμάζων ἐν συνέσει,
ὡς τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ κραταιωθείς
καὶ Πνεύματι ἀγίῳ φωτισθείς,
θεολογούση γλώσση Ἰησοῦν τὸν Θεάνθρωπον
πρὸ τῶν ἀσεβῶν τρανῶς ἀνεκήρυξας,
καὶ βδελυξάμενος αὐτῶν τὰς ὑποσχέσεις,
διήλεγξας ἀνδρικῶς τὴν τῆς Ἄγαρ ψυχώλεθρον πλάνην·
ὅθεν τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς ὡς σφάγιον τίμιον Κυρίου,
φιλομαρτύρων νῦν τοὺς χορούς,
εὐφραίνεις Ζαφείριε.

Τὸ Συναξάριον

Τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν τοῦ ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ζαφειρίου, ὅστις τὴν τῶν ἀγαρηνῶν πλάνην θεοσόφως ἐλέγξας καὶ τὸν Χριστὸν γενναίως πρὸ τῶν τυράννων Θεὸν ἀληθῆ καὶ τέλειον ἄνθρωπον εἶναι ἀνδρείως κηρύξας ἐμαρτύρησεν ἐν Θεσσαλονίκη, κατὰ τὸ ἔτος 1821.

Στίχοι

Χριστοῦ κηρύξας θεότητα γενναίως,
Μαρτύρων εὗρες, Ζαφείριε, τὴν δόξαν.
Πρώτῃ τε δεκάτῃ Ζαφείριος Χριστῶ παρέστη.

Ὑπόμνημα

Οὗτος ὁ γενναῖος νεομάρτυς Ζαφείριος, ἔφηβος ἔτι ὢν καὶ ἐργαζόμενος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, συνελήφθη καὶ ἤχθη εἰς Θεσσαλονίκην μεθ' ἑτέρων ἐξήκοντα ἐννέα συνομηλίκων. Ἐκεῖ μετὰ βιαίους προπηλακισμοὺς καὶ ἀπειλὰς οἱ μὲν συνομηλικοὶ ἅπαντες φεῦ! ἐδέξαντο τὴν τοῦ Μωάμεθ ψευδοθρησκείαν περιτμηθέντες, μόνος δ' ἀπομείνας ὁ ἅγιος Ζαφείριος, ἀγίῳ Πνεύματι πληρωθεὶς, τὸν Χριστὸν Θεάνθρωπον ὡμολόγησε καὶ μὴ δεξάμενος τὸν ἐξισλαμισμὸν, μετὰ καὶ πλήθους Ἁγιορειτῶν Πατέρων, τῇ 11ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, τὸ θεῖον στέφος ἐδέξατο τῶν Νεομαρτύρων, γενόμενος ἄμωμον καὶ πανεύοισμον θῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Δεσπότη καὶ πρεσβευτῆς διαπρῦσιος τῶν τιμώντων τὴν θείαν αὐτοῦ ἄθλησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ παράδοξος καὶ θαυματουργικὴ παράδοσις τοῦ Θεομητορικοῦ ὕμνου τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ Ἰαίδειν τῶν Καρυῶν, γενομένη κατὰ τὸ ἔτος 982.

Στίχοι.

Ἦισας Γαβριὴλ πρὶν τό, Χαῖρε, τῇ Κόρῃ,

Ἄιδεις δὲ καὶ νῦν, ἄξιόν σε ὑμνέειν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.**

Στίχοι.

*Καὶ σὸς μαθητῆς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενός σε, σταυρικὸν φέρει πάθος.*

*Ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὡς Γραφή λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.
Ἐνδεκάτη σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.*

**Μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν
Βάσση τῆς Κύπρου.**

Στίχοι.

*Βάσσης Βαρνάβας θαυματουργεῖ ἐν Κύπρῳ,
Πνεύματος ἀδάπανον κηρύττων χάριν.*

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρνάβα τοῦ παρὰ τὸν
ποταμὸν Βετλούγκα Ἑρσσίας ἀσκήσαντος.**

Στίχοι.

*Ἄφες ποταμόν, Βαρνάβα, τοῦ Βετλούγκα,
Καὶ εἰς τὰς ὄχθας κατοίκει Παραδείσου.*

**Μνήμη τῶν ἁγίων Διακοσίων εἴκοσι δύο Κινέζων
Νεομαρτύρων, ἀθλησάντων ἐν Πεκίνῳ, ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως
τῶν εἰδωλολατρῶν Μπόξερς, κατὰ τὸ ἔτος 1900.**

Στίχοι.

Τὸ δένδρον ἐπότισαν Ὁρθοδοξίας,
Οἱ ἐν Πεκίνω ἀθλήσαντες Κινέζοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις καὶ θαυματουργοῦ
ιεράρχου Λουκᾶ τοῦ νέου ὁμολογητοῦ, ἀρχιεπισκόπου
Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ ἀναργύρου ἱατροῦ,
κοιμηθέντος εἰρηνικῶς ἐν ἔτει 1961.

Στίχοι.

Λουκᾶς Συμφερουπόλεως ἀρχιθύτης,
Καὶ ἱατρὸς σωμάτων τιμάσθω ὕμνοις.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡιδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐχ ἐμείωσας, τὴν θέρμην τῆς ἀγάπης σου, μάρτυς Ζαφείριε,
πρὸς τὸν Χριστὸν ἀνδρικῶς, ἀλλ' ἔτι ἐκράτυνας, ταύτην καὶ ἔλεγες,
τυραννοῦσί σε· γνῶτε ὅτι ὁ Κύριος, ὁ ἐμὸς ἔρως ὑπάρχει.

Νῦξ ἀσέληνος, ἡ πίστις Ἄγαρ πέφυκεν, καὶ πρὸς ἀπώλειαν,
ἐλκύει πάντα ὑμᾶς, διὸ τὴν ἀλήθειαν, μάθετε τάλανες, ὁ Ζαφείριος,
βασανισταῖς ἐκραύγαζε, τοῦ σεπτοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ ὑπέρκαλλον, τοῦ Θεανθρώπου πρόσωπον, ἐπιποθῶν κατιδεῖν,
βασάνοις προσωρινοῖς, τὸ σῶμα προδίδωμι καὶ οὐ πεφόβημαι, ὁ
Ζαφείριος, μεγαλοφώνως ἔκραζε, πρὸς μαρτύρια βαδίζων.

Θεοτοκίον

Ἵσος ἅγιον, τοῦ Ἄθωνος Ζαφείριον, Ἀγνή ἐξέθρεψεν,
Ὁρθοδοξίας κρουνοῖς, διὸ ὡς στερέμνιον τεῖχος ὑπέμεινεν, τὰ μαρτύρια,
καὶ κληρονόμος δέδεικται, βασιλείας τοῦ Κυρίου.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἡ Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ωιδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἵπὲρ τὰ φαινόμενα φρονήσας, Ζαφείριε ὄμματα ἐστήριξας, τῆς ψυχῆς πρὸς αὐλα, καὶ μὴ μεθιστάμενα, ὥσπερ οἱ πάλαι Ἅγιοι, ὧν κατηξίωσαι, χορείας μετασχεῖν μαρτυρίῳ, μέλπων αἰωνίως, Κυρίῳ σὺν ἀγγέλοις.

Κύκλω ἀσεβεῖς περιεπάτουν, ψυχὴν σου καταπιεῖν Ζαφείριε, θέλοντες καὶ θέλγητρα, ὑπισχνοῦντο πρόσκαιρα, ἀλλὰ αὐτοὺς κατήσχυνας ἐν παρόρησίᾳ πολλῇ, διὸ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, καὶ Χριστῷ ἠνώθης, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵψωσας τὸ κέρασ ὑποδούλων, καὶ σκότος ἡμισελήνου τὸ βαθύτατον, ἄθλοις σου διέλυσας, ἅγιε Ζαφείριε, καὶ γόνατα ἠνώρθωσας, χριστιανῶν ψυχικά, διδάξας καρτερίαν ἐν πόνοις, καὶ τὴν δι' ἀγάπην, Χριστοῦ ζωῆς θυσίαν.

Θεοτοκίον

Ῥῶσίν μοι παράσχου Παναγία, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐξασθενήσαντι, ὅπως τοῦ Δεσπότη μου, πράττω τὰ θελήματα, καὶ ἁμαρτίας θάνατον φύγω πρεσβείαις σου, δοξάζων τὴν πολλὴν σου ἀγάπην, καὶ φιλοτεκνίαν, πρὸς πάντας χριστωνύμους.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Ωιδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν μνήμην σου σήμερον, ἐπιτελοῦντες πιστοί, ἅγιε Ζαφείριε, τὰς ἱκεσίας σου πρὸς τὸν Κύριον, ἀπὸ ψυχῆς αἰτούμεθα ὅπως συντύχωμεν, Παραδείσου, ἔνθα νῦν παρίστασαι, τὸν μισθὸν εἰληφῶς τῆς ἀθλήσεως.

Οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰσέτι χριστῶνυμοι καταγεραίρομεν, ὕμνοις τοὺς ἀγῶνάς σου, οἱ δὲ Ἁγίων χοροὶ εὐφραίνονται, λαβόντες σε Ζαφείριε, ἐν τοῖς σκηνώμασιν, ἔνθα μόνον, ἡ Τριάς δοξάζεται, καὶ τὸ φῶς βασιλεύει τὸ ἄκτιστον.

Ἵδωρ τῆς ζωῆς, ποθήσας Ζαφείριε, τῷ μαρτυρίῳ σου, τούτου καταπέπλησαι, καὶ αἰωνίως δίδως τοῖς μέλπουσιν, τὴν ἱεράν σου ἄθλησιν, καὶ τὴν ἀγάπην Χριστοῦ, ἐκδιδάσκεις, δι' ἧς κατεφρόνησας, τὰ τοῦ βίου τερπνὰ καὶ τὰ θέληγτρα.

Θεοτοκίον

Ἄνασσα ἀγνή, Υἱόν σου κηρύξαντες, πρὸ τῶν τυράννων τρανώς, πάντες Νεομάρτυρες, σκότος δουλείας, λαμπρῶς ἐφώτισαν, καὶ νῦν συμπαριστάμενοι, πάντων Ἁγίων χοροῖς, φιλαδέλφως, Τοῦτον ἱκετεύουσιν, ὑπὲρ ὅσοι αὐτοὺς ὕμνοις μέλπουσι.

Καταβασία. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σάπφειρος ὠφθης τίμιος, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ζαφείριε τὸν Κύριον, πρὸ τυράννων κηρύξας, καὶ ζοφεράν πλάνην Ἄγαρ, ἤλεγξας παρῶρησία, διὸ τὴν κάραν τέτμησαι, καὶ χορῶ προσετέθης, θεοπρεπῶς, τῶν Νεομαρτύρων, μεθ' ὧν δυσώπει, τῆς σωτηρίας τεύξασθαι, τοὺς τιμῶντας σὴν μνήμην.

Θεοτοκίον, ὅμοιον (ἡ τῆς ἑορτῆς).

Εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὄχυρόν προπύργιον, φύλαττε καὶ προστατίς, καὶ βοηθός, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, προστασία τοῦ κόσμου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ.δ'. Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νεομαρτύρων τὸν σύναθλον, καὶ τῶν πιστῶν στηριγμόν, δεῦτε ὕμνοις τιμήσωμεν, τὸν σεπτὸν Ζαφείριον, δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, θύσαντα πάντα, ζωῆς τὰ ἥδιστα, ἵνα Κυρίῳ ζῆση αἰώνια, καὶ διελέγξαντα, πίστιν τὴν ψυχώλεθρον, ἀγαρηνῶν, διὸ ξίφει τέτμηται, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν.

Μετ' ἀσεβῶν οὐκ ἐκάθησας, ὡς μελωδεῖ ὁ Δαβὶδ, ἀλλὰ ἔστης ἀκλόνητος, εὐσεβείας δόγμασι, νεομάρτυς Ζαφείριε, καὶ τῆς παρούσης ζωῆς προέκρινας, τὸν δι' ἀγάπην, Κυρίου θάνατον· ὅθεν ἠξίωσαι, καθορᾶν τὸ ἄληκτον, ἐν τῇ Ἐδέμ, φῶς δι' οὗ εὐφραίνονται, πάντων Ἁγίων χοροί.

Σάπφειρος ὠφθης Ζαφείριε, κατακοσμήσας λαμπρῶς, Ἐκκλησίας διάδημα, ὅπερ φέρει ἔκπαλαι, ἐκ πολλῶν συνιστάμενον, λίθων τιμίων, τῆς ὁσιότητος, καὶ μαρτυρίας διὰ τὸν Κύριον, οἵτινες ἅπαντες, τὴν Αὐτοῦ θεότητα τρανῆ φωνῇ, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, κόσμῳ ἐκήρυξαν.

Ἐξ ὀμηλικῶν μονώτατος, πίστιν Χριστοῦ ἀληθῆ, ὠμολόγησας Ἄγιε, καὶ φαιδρῶς ἐχώρησας, ὡς πρὸς γάμον Ζαφείριε, τμηθῆναι κάραν καὶ στέφος ἄφθαρτον, λαβεῖν δὲ πᾶσι, παρέχει Κύριος, ἀνακηρύξασι, τὴν αὐτοῦ θεότητα, πρὸ ἀσεβῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν θείαν ἄθλησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Τοῦ ἀρχιμάρτυρος Κυρίου Ἰησοῦ, μιμητῆς γνήσιος γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ τὴν ψυχὴν σου προθύμως ἀνέθηκας, νεομάρτυς ἔνδοξε Ζαφείριε, καὶ τὸ διάδημα τῆς νύμφης Ἐκκλησίας, ὡς σάπφειρος νοητὸς λαμπρῶς κατεκόσμησας. Ὅθεν ὡς τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως συμμέτοχος, δεδόξασαι ἀξίως, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ ἄνω

Σιών, ἔνθα μὴ παύση αἶρειν χειρας πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἵνα καὶ ἡμῖν δωρήσῃται τὴν κληρονομίαν τῆς θείας βασιλείας Αὐτοῦ, ὡς Πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον (ἡ τῆς ἑορτῆς).

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρόρηκτον, τὴν ἀρόραγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου

**Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, Ἀποστολοευάγγελον τὰ μαρτυρικά
(βλέπε 2 Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Μάμαντος)**

Μεγαλυνάρια

Ἰησοῦν κηρύξας Λόγον Θεοῦ,
καὶ ἐλέγξας Ἄγαρ,
τὸν ψυχώλεθρον σκοτασμόν,
μάρτυς ἀνεδείχθης,
Ζαφείριε τρισμάκαρ,
πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων,
τῶν γεραιρόντων σε.

Σάπφειρος ὑπάρχων θεολαμπής,
Ζαφείριε ὠφθης,
νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ,
τὸ τῆς Ἐκκλησίας,
διάδημα κοσμήσας,
καὶ φωτισμὸν παρέχων,
τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Στίχοι

Δὸς τὴν ἀγάπην Χριστοῦ τοῖς σὲ τιμῶσιν,
Ὡ Ζαφείριε, Νεομαρτύρων κλέος.